

**Міжнародна
науково-практична конференція**

**ОСВІТА І ФОРМУВАННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

Збірник тез доповідей

Україна, Мукачево
26-27 жовтня 2017 р.

**Міністерство освіти і науки України
Мукачівський державний університет
Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих НАПН України (м. Київ)
Науковий університет імені Етвеша Лоранда (м.Будапешт, Угорщина)
Пряшівський університет (м. Пряшів, Словаччина)
Вища лінгвістична школа (м. Ченстохова, Польща)
Інститут педагогіки і психології
Університету імені Яна Кохановського в Кельцах (Польща)
Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II
Гуманітарно-педагогічний коледж Мукачівського державного університету**

**ОСВІТА І ФОРМУВАННЯ
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФАХІВЦІВ
В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ**

**Збірник тез доповідей за матеріалами
Міжнародної науково-практичної конференції
26-27 жовтня 2017 року**

**Україна, Мукачево
26-27 жовтня 2017 р.**

УДК 37:331.522.4 (477:4) (063)

О – 72

Рекомендовано до друку Вченою радою
Мукачівського державного університету
(протокол № 3 від 19 жовтня 2017р.)

Рецензенти

О.І. Огієнко, доктор педагогічних наук, професор, професор кафедри педагогіки, Сумський державний педагогічний університет ім. А. С. Макаренка.

А.В. Ткаченко, доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогічної майстерності та менеджменту ім. І.А. Зязюна, Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка.

Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції: збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції, 26-27 жовтня 2017р., Мукачево / Ред.кол.: Т.Д. Щербан (гол.ред.) та ін. – Мукачево: Вид-во МДУ, 2017.– 508 с.

ISBN 978-617-7495-13-9

У збірнику представлено тези доповідей учасників Міжнародної науково-практичної конференції «Освіта і формування конкурентоспроможності фахівців в умовах євроінтеграції». Учасниками конференції обговорено питання щодо сучасних підходів до навчання і виховання в умовах модернізації освіти України, враховуючи євроінтеграційні процеси. Основною метою професійної освіти визначено підготовку компетентного і кваліфікованого фахівця, педагога зокрема, здатного до ефективної діяльності на конкурентному ринку праці.

Видання розраховане на науковців, педагогів, викладачів, аспірантів, які займаються проблемами національної освіти в умовах інтеграції в європейський освітній простір.

Редакційна колегія:

Щербан Т.Д. – д.психол.н., професор (голова), Гоблик В.В. – д.е.н., доцент, Папш В.В. – д.е.н., професор, Товканець Г.В. – д.пед.н., професор, Кузьма-Качур М.І. – к.пед.н., доцент, Лалак Н.В. – к.пед.н., доцент, Мочан Т.М. – к.пед.н., доцент, Фенчак Л.М. – к.пед.н., доцент, Хома О.М. – к.пед.н., доцент, Горват М.В. – к.пед.н., доцент, Молнар Т.І. – к.пед.н., доцент, Човрій С.Ю. – старший викладач.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікації.

ISBN 978-617-7495-13-9

©Мукачівський державний університет, 2017

Список використаних джерел

1. Брич В.Я. Акмеологічна модель фахівця нового типу / В.Я. Брич, Х.А. Снігур // Демографія та соціальна економіка. – 2017. – № 1 (29). – С. 122-131.
2. Овсієнко Л. Компетентнісний підхід до навчання: теоретичний аналіз / Л. Овсієнко // Педагогічний процес: теорія і практика. – 2017. – Вип. 2. – С. 82-87.
3. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі / Н. Кошечко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогіка. – 2015. – Вип. 1. – С. 35–38.
4. Марчук І. Компетентнісно зорієнтовані технології розвитку особистості в контексті Нової української школи / І. Марчук // Нова педагогічна думка. – 2016. – № 4. – С. 22 – 26.
5. Марчук І. Компетентнісно зорієнтовані технології розвитку особистості в контексті Нової української школи / І. Марчук // Нова педагогічна думка. – 2016. – № 4. – С. 22 – 26.

УДК 373.31:167"312"

ГАЛЬОВИЧ І.
ФЕНЦИК О.М.
Мукачівський державний університет, Україна

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ-ДОСЛІДНИКА СУЧАСНОЇ ШКОЛИ

У сучасній педагогічній науці останнім часом значна увага приділяється творчій пошуковій діяльності вчителя, спрямованій на впровадження нових педагогічних технологій, на особистісно-орієнтований підхід у навчанні та вихованні, на гуманізацію і демократизацію виховного процесу тощо. Цілком зрозуміло, що сучасний учитель повинен володіти вміннями творчого пошуку.

На нашу думку, підготовка вчителя-дослідника – важлива перспективна проблема сучасної педагогічної науки та практики, яка потребує свого розгляду як на рівні його мотиваційної, змістової, так і процесуальної готовності.

Ще В. О. Сухомлинський зазначав: «Якщо ви хочете, щоб педагогічна робота приносила вчителю радість, щоб повсякденне проведення уроків не перетворилося в нудну, одноманітну повинність, ведіть кожного вчителя на щасливу стежинку дослідження» [1].

Організації науково-дослідної роботи майбутніх педагогів приділяють увагу у своїх дослідженнях Н. М. Кушнарєнко, І. П. Єрмакова, О. М. Пехота, В. О. Сластьонін, В. М. Шейко та ін. Проте активізація уваги до педагогічної діагностики в наш час не випадкова. В умовах упровадження нової української школи, інноваційних педагогічних технологій знання методів педагогічної діагностики стає нормою для кожного вчителя.

Вважалося, що наука веде безперервний пошук, бореться проти будь-якої рутини, що тільки їй притаманні творчі засади, а школа, натомість, бере лише усталене та перевірене, тобто те, що не підлягає сумніву, отже, є інституцією консервативною. Але практика доводить, що ця суперечність певною мірою штучна і що саме дослідницький компонент зближує науковий пошук і навчально-виховний

процес, саме він стимулює творчий підхід у практичній діяльності, а це сприяє творчості науковій. Тому в освітній практиці особливої уваги набувають дослідницькі компоненти, які поступово стають дуже важливою складовою педагогічної діяльності кожного вчителя. Звичайно, в такому розумінні ми маємо говорити, що вчитель проводить педагогічне дослідження, яке є свідомим цілеспрямованим пошуком шляхів удосконалення педагогічного процесу з використанням певного наукового апарату, теоретичних та емпіричних методів. Безперечно, що таке дослідження спрямоване на здобуття нових знань, насамперед для вчителя з метою його успішної педагогічної діяльності, на відміну від науково-педагогічного дослідження, яке спрямоване на здобуття нових знань у науці. Хоч варто відзначити, що творчий учитель дуже часто здобуває в процесі дослідження не тільки для себе нові знання, але ці ж знання стають відкриттями для науки. Такий учитель, як правило, працює на високому науково-педагогічному рівні та його педагогічну діяльність можна дійсно назвати науковою.

Педагогічна діяльність стає невід'ємною частиною навчально-виховного процесу сучасної загальноосвітньої школи. Досвід роботи шкіл нового типу, для яких науково-дослідна робота є однією з головних складових їх діяльності, підтверджує значну ефективність формування творчого потенціалу як учителя, так і учня.

Педагог-дослідник має володіти такими дослідницькими вміннями: аналітико-синтетичними та інформаційними (аналіз, синтез, узагальнення, класифікація інформації; здійснення інформаційного пошуку; опис педагогічних явищ, використовуючи науковий тезаурус); діагностичними (визначення предмету діагностики; узагальнене вміння розробляти діагностичний інструментарій і описувати техніку його використання; вміння самодіагностики готовності до педагогічної діяльності); прогностично-проектувальними (узагальнене вміння моделювати діяльність; вміння передбачати наслідки педагогічного процесу; прогнозувати шляхи виправлення недоліків); креативно-інноваційними (знаходити нове в педагогічних явищах; вибирати методичну концепцію власної праці; прогнозувати дослідно-експериментальну роботу) [2].

Важливими складовими вчителя-дослідника є творча ініціатива, дух творчого пошуку, які найкраще розвиваються у спільному з учнями сприйнятті навколишнього світу; прагнення до вдосконалення через самоосвіту та виховання особистісних рис; оволодіння різними дослідницькими вміннями; створення власної творчої лабораторії.

Таким чином, вміння організувати педагогічне дослідження, а відтак узагальнити й представити результати своєї діяльності, є важливою складовою розвитку творчого потенціалу вчителя-дослідника. Вчитель-дослідник не лише застосовує досягнення педагогічної науки, але й збагачує її; якщо спостерігає, аналізує, узагальнює явища чи процеси на всіх етапах своєї педагогічної діяльності, то він не тільки виявляє закономірності навчально-виховного процесу, але й визначає способи його вдосконалення. Щоб закласти підвалини для досягнення такого рівня вчителя-дослідника, потрібна передусім ґрунтовна цілеспрямована підготовка майбутніх учителів ще в умовах їх професійного становлення у вищому навчальному педагогічному закладі.

Список використаних джерел

1. Сухомлинський В. О. Розмова з молодим директором школи. Бесіда третя /В. О. Сухомлинський Вибрані твори в п'яти томах. – К.: Рад. шк., 1977. – Т.4. – 471 с.
2. Дудар С. М. Формування дослідницьких умінь та навичок студентів – важлива складова професійної підготовки майбутніх учителів [Електронний ресурс]/С. М. Дудар. – Режим доступу: <http://old.tnpu.edu.ua/php1/include/resurs/kms/22/chapter03.pdf>

УДК 373.113:373.1.036:78(477+439)

ГАСНЮК В. В.,
Мукачівський державний університет, Україна

ПІДГОТОВКА ВЧИТЕЛЯ ДО РЕАЛІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ УГОРСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ МИСТЕЦЬКИХ ТРАДИЦІЙ В МУЗИЧНО-ЕСТЕТИЧНОМУ ВИХОВАННІ ШКОЛЯРІВ

Входження України до європейського освітньо-культурного простору поставило вимогу виховання у ВНЗ такого фахівця музичного мистецтва, який був би здатний усвідомлювати унікальність мистецьких традицій свого народу та презентувати найкращі його зразки у взаємодії з традиціями інших народів Європи та світу.

Мистецькі традиції як результат творчих діянь, тривалих культурних зв'язків різних народів виявляють історико-культурну, генетичну, типологічну схожість. В нашому регіоні (Закарпатській області) значну частину населення становлять угорці, які проживають тут вже понад 1000 років. Учні шкіл з угорською мовою навчання перебувають у складній системі суспільно-культурних відносин: більшість їх за національністю є угорцями, основним полем культурної самоідентифікації яких є традиції угорського народу та, водночас, вони є громадянами України, тому майбутній вчитель має бути готовим до створення умов рівноправного засвоєння двох музичних культур – української та угорської. Тобто, одним з ефективних шляхів підготовки вчителя вважаємо конвергентне поєднання угорських та українських мистецьких традицій в процесі музично-естетичного виховання молодших школярів.

З метою забезпечення ефективності освітньої підготовки вчителя до реалізації взаємодії угорських та українських мистецьких традицій слід досягнути таку систему організації музично-естетичного виховання, яка б сприяла духовному становленню особистості на основі формування ціннісного відношення до мистецтва обох народів.

На перших етапах роботи викладач має бути готовим до активізації здатності школярів до диференціації елементів угорської й української мови музики, розвитку музично-естетичних та сенсорних здібностей учнів, формування фольклорного тезаурусу, національного світобачення та відчуття приналежності до певного народу. Ефективності оволодіння музично-естетичними знаннями на даному етапі сприятиме опанування специфікою естетичної характеристики навколишнього середовища, яке повсякденно оточує дитину з моменту її народження. Для цього варто